

תת"ע 6474/07/16 - מדינת ישראל נגד חמזה סמאן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

28 מרץ 2017

תת"ע 6474-07-16 מדינת ישראל נ' חמזה סמאן

דו"ח תעבורה 61111623411

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם חמזה סמאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אייל סמואל

ב"כ הנאשם: עו"ד מוחמד גסאר

הנאשם

מתורגמנית לערבית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בתום פרשת התביעה די בקיומן של ראיות דלות ובסיסיות לביצוע העבירה כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה.

בעניינו, המדובר בראיות הנתמכות בנסיבות המקרה שמפורטות בדוח, ועדותו של השוטר אשר הן מעבר לראיות בסיסיות, ועל כן אני מחייב את הנאשם להשיב לאשמה.

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ז, 28/03/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 1

נאיל מהנא, שופט

הכרעת דין

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס בסך של 1,000 ₪ בגין עבירה של נהיגה ברכב כאשר הרכב בתנועה, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם ביקש לממש את זכותו ולהישפט על העבירה הנ"ל.

במועד שנקבע לדיון כפר הנאשם במיוחס לו, וציין כי זה היה באוזניה.

הדיון נקבע לשמיעת הראיות לפני אשר במהלכו העיד השוטר עורך הדוח שמואל אבוחצירה. הוגש הדוח וסומן ת/1.

בעדותו של השוטר חזר על הנסיבות המפורטות בדוח וציין כי הנאשם הגיע מכיוון כללי דרך חברון לכיוון צפון, מול בית מס' 15, הוא הבחין בו מחזיק בטלפון בצד ימין מוצמד לאוזן ימין. השוטר ציין כי נשמר קשר עין רציף עם הנאשם עד לעצירתו.

בתגובתו הראשונית ציין הנאשם כי זה היה באוזניה.

הנאשם העיד לבדו ולא הוגשה מטעמו כל ראיה. לטענתו הוא לא דיבר בטלפון וכי הטלפון לא היה מחובר לכבל טעינה כטענת השוטר, כי אם לכבל של אוזניה.

לאחר ששמעתי עדויות הצדדים לפני, התרשמתי כי המאשימה הוכיחה את האשמה המיוחסת לנאשם, מעבר לכל ספק סביר, וכי לא היה בידי הנאשם כדי לסדוק סדק בראיות אלה.

לא הוכח בפני הסבר או נימוק כי השוטר טעה או לא דיבר אמת, ולכן יש לקבוע כי עדותו לא נסדקה.

לאחר שהזהרתי עצמי כי מדובר בעדות יחידה, אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ז, 28/03/2017 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

גזר דין

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס ע"ס 1,000 ₪, בה יוחסה לו עבירה של נהיגה ברכב כאשר הרכב בתנועה, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם בעבירה הנ"ל.

שעה שנאשם בוחר לנהל משפט הוכחות בעניינו אין בית המשפט כבול לסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס (ע"פ (ירושלים) 2452/08 פדרמן נ' מדינת ישראל).

המחוקק איפשר לנאשם לשלם סכום קנס מינימלי ומופחת, מבלי להידרש להליכים משפטיים. אם נדרשו הליכים משפטיים והנאשם הורשע, לא יפחת הקנס שיוטל עליו מהסכום הנקוב בהודעת הקנס (סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי).

בעניינו, לא ניתן להסתפק בסכום המינימלי הנ"ל, שכן הנאשם מחזיק ברשיון נהיגה משנת 1997 לחובתו 16 הרשעות קודמות ביניהן 2 אחרונות בגין עבירה של שימוש בטלפון.

יצוין כי הנאשם נשפט בהעדרו ע"י הטלת קנס המקורי אולם גזר הדין בוטל לבקשתו ונקבע להוכחות לאחר שכפר במיוחס לו.

לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 2,000 ₪, אשר ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, החל מיום 15.5.17.
2. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים, וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום א' ניסן
תשע"ז, 28/03/2017
במעמד הנוכחים.
נאיל מהנא, שופט